

Udvalgets flertal (udvalget med undtagelse af socialdemokratiets, socialistisk folkepartis og Danmarks kommunistiske partis medlemmer af udvalget) finder ligeledes, at der ved administrationen af udgangstilladelser for voldsforbrydere bør tages et rimeligt hensyn til forbrydelsens offer.

Et mindretal (socialdemokratiets, socialistisk folkepartis og Danmarks kommunistiske partis medlemmer af udvalget) mener, at dette hensyn allerede er tilgodeset ved kriminalforsorgens praksis med bl. a. politihøring, og kan ikke tiltræde, at gældende praksis på dette område skærpes.

Herefter indstiller et flertal (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets og Danmarks kommunistiske partis medlemmer af udvalget) lovforslaget til vedtagelse med det af justitsministeren stillede ændringsforslag.

Et mindretal (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til forkastelse med følgende bemærkninger:

Skatteyderfinansierede betalinger til afhjælpning af indtrufne skader bør fordeles efter skadernes alvorlighed og de rantes trang. Derimod er det – uden for de erstatningsretlige regler, som gælder for alle – forkert at forskelsbehandle ulykkesofre på grundlag af, om ulykkesårsagen tilfældigt er af den ene eller den anden art.

Hvis en medborger mister sin arm, må der med andre ord tilkomme ham den samme statserstatning, hvad enten ulykken skyldes, at han er blevet angrebet af en overfaldsmand, eller det er et hus, der styrter sammen, eller der sker en naturkatastrofe eller et færdselsuheld, eller der er tale om en femte slags ulykke eller sygdomsangreb.

I øvrigt er det foreliggende forslag behæftet med den ulempe, at det vil kræve yderligere offentlig administration, og det vil medføre vilkårlige forskelsbehandlinger som følge af, at der ikke er tale om nogen pligt for staten til i bestemte tilfælde at yde erstatning, men en adgang til for embedsmænd at skønne over, om man nu synes, at der i det enkelte tilfælde bør ydes erstatning eller ej.

Når det er farligt at gennemføre et forslag som det foreliggende, beror det bl. a. også på, at al erfaring viser, at nyordninger begynder

med, at man skønner, statsudgifterne er meget små, og så vokser de i løbet af ganske kort tid ud over alle grænser.

Et andet mindretal (Danmarks kommunistiske partis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til vedtagelse med det af ministeren stillede ændringsforslag samt med det af dette mindretal under nr. 2 stillede ændringsforslag.

Ændringsforslag.

Af justitsministeren, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af Voigt (FP), Tange (FP) og Wamberg (FP)):

Til § 1.

1) I stk. 1 indsættes som 2. punktum:

»Det samme gælder personskade, der indtræder i forbindelse med hjælp til politiet under anholdelse eller i forbindelse med handlinger, der foretages med henblik på lovlig privat anholdelse eller forhindring af strafbare handlinger.«

Til § 8.

Af et mindretal (Hanne Reintoft) (DKP)):

2) I stk. 2 udgår ordene, »herunder tegning af forsikring«.

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Det er efter det oprindelige lovforslag en forudsætning for, at en skade er omfattet af erstatningsordningen, at skaden er forvoldt ved overtrædelse af straffeloven. Denne sidste betingelse vil ikke altid være opfyldt i de her omhandlede situationer. I forbindelse med deltagelse i foranstaltninger til hindring af en forbrydelse eller til iværksættelse af en lovlig anholdelse vil der kunne forekomme tilfælde,